ABONNEMENTS

Indochine		Union postale	
Un an....	8 $ 00	Un an....	10 $ 00
Six mois..	5 00	Six mois..	6 00

Annonces Légales
0 $ 50 la ligne de 9 points sur justifications de 9 cicéros quelle que soit la page

Annonces Commerciales
Ou traite à forfait

Đông-Pháp Thời-Báo

Le Courrier Indochinois

東 法 時 報

NĂM THỨ HAI SỐ 304
Ngày thứ sáu
26 Juin 1925

Tổng-lý : NGUYỄN-KIM-ĐÍNH
Chủ-bút : NAM-KIỀU

MỘT TUẦN XUẤT BẢN 3 LẦN, NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

BẢO QUÁN
71, đường Mac Mahon, 71
SAIGON

Dây thép nói (Téléphone)
Số 524

GIÁ BÁN

Đông Pháp		Ngoại-quốc	
Một năm..	8 $ 00	Một năm..	10 $ 00
Sáu tháng..	5 00	Sáu tháng..	6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thư để gởi
M. NGUYỄN-KIM-ĐÍNH

Báo không vô việc buôn bán hay là việc gì mà thương nghị trước.

INDOCHINE
N° 3759

HÁT Ả-ĐÀO

II

Như bài trước đã nói, các cậu Công-tử vì ăn phải cái bùa ả-đào mà đến tán-gia bại sản, cái đó hẳn đã nhiều người tai được nghe mắt được thấy. — Còn các cô ả-đào cũng vì cái thế-lực kim-tiền nó xui-giục mà đến quên cả cái thân ngàn vàng, quên cả cái tư-cách người con gái; quên cả cái giá-trị người con gái; cực-dĩ-chí độ nào đã có tin đồn quan trên bắt các cô hồng-lâu cũng phải đi nhà thương khám bịnh như mấy ả thanh-lâu, vậy thì còn gì là thanh-gia của khách lầu-hồng! Tôi nói đây tất bị nhiều cô ả-đào giận, mà cái cau trách « vơ đũa cả nắm » khó lòng tránh khỏi. Song cứ nói cho đúng, thì hiện nay cũng còn có cô biết giữ cái giá-trị cái nghề của mình, song tiếc rằng ít lắm, mà nhứt là tìm những cô tài cô, sắc cô, phẩm-hạnh cô, tiết-tháo cô, để bảo-tồn cái nghề chơi cao-thượng và phong-nhã của mình, và thế-tất cái cao-ý của cổ-nhơn lập ra, thì lại càng khó lắm nữa. Nhưng nếu cứ đổ tội cho một mình các cô thì cũng khí quá, vì những khách lãng chơi ngày nay đã mấy ai là biết thưởng-giám cái thú cao-thượng, mà xem ra chỉ xu-hướng về đường vật-chất, thời-thượng như thế, và lại là một nghề sanh-nhai, các cô nếu muốn *càng treo giá ngọc càng cao phẩm người* thì thiết-tưởng cũng khó lắm! Vậy thì cái thú chơi cao-thượng và phong-nhã của nghề hát ả-đào ngày nay mà không giữ được, có lẽ lỗi ở các cô ả-đào không biết tự-trọng cái phẩm của mình một phần; mà cũng ở quan-viên không hiểu cái thú chơi của mình một phần nữa. Cho hay việc gì cũng vậy, bổn-ý khi mới lập ra vẫn là hay là phải, rồi sau lần-lần tập-thượng thành ra hư-hỏng, há có riêng chi một xóm Bình-khang! — Trở lên trên là mới bàn qua để so-sánh cái lối hát-ả-đào ngày trước với cái lối hát-ả-đào ngày nay khác nhau thế nào, nay sẽ xin nói đến việc hiện-tại là việc chị-em mới từ Bắc vô Nam. Xứ Nam-kỳ có tiếng là một xứ giàu; người Namkỳ có tiếng là người hay chơi, ngay như châu-thành Saigon nầy, nghề chơi cũng lắm công-phu, song nói đến cái thú chơi như thú hát-ả-đào thì có dễ chưa từng có, vậy nên đã bao lâu nay hằng mong-mỏi ham-muốn, ham muốn cái thú chơi: chơi mà không đã-tiện; chơi mà không thô-bỉ; còn gì thú bằng! Đã hay rằng những câu hát-ả-đào cũng có pha nhiều chữ nho, những người nghe hát mà không hiểu chữ nho, thì cái thú nghe cũng giảm đi ít nhiều, song cung đờn ngọt, điệu hát hay, cái tiếng « tom » « chát » đi đến đâu thì làng chơi ta phấn-chấn tới đó. Nay nghe tin chị-em vô, ai trong làng chơi mà chẳng vui-mừng; mà chị-em ở làng chơi Bắc-kỳ c giá-trị một phần, vô tới đây cat giá-trị lại cao lên một phần nữa, vì ở ngoài Bắc-kỳ, thì chị-em đã chiếm một số rất đông, mà ở Nam-kỳ thì hãy còn rất ít, và lại cái đạo « tom » (1) « chát » (2) ở Nam-kỳ càng ngày càng thạnh hành, thì phi ở các chị-em ngày nay đề-xướng trước nhứt mà ai! Kỳ-giả đây đối với chị-em là người đồng-xứ, vậy xin có lời trung-thành khuyên các chị-em nên bảo-toàn lấy cái thanh-phong nhã-thú của lối hát-ả-đào, và cái giá-trị của cảnh quần-thoa ngoài Bắc, và cho anh-em trong Nam được thưởng thức cái ngôn chơi phong-nhã tài-tình là thế thế, mà chớ bị cái ma kim-tiền nó dụ-dỗ; và cái thần vật-chất nó ám-ảnh, mà đem bán rẻ cái danh-giá của mình; bán rẻ danh-gia của nghề mình; bán rẻ cái danh-giá của cảnh quần-thoa xứ mình! Kỳ-giả nói đây không phải là không có cớ, còn nhớ hồi năm ngoái có một nhà viết báo trong Nam viết một bài trong tờ báo kia, trong bài ấy có một đoạn rằng: « chớ như luận về chơi gái, thì chơi Nam-kỳ mà có chi đâu? Vì người chơi rất ít, nên sắp gái kiếm tiền, chỉ trốn-lánh chừng năm ba đứa vậy mà thôi. (Đây nghĩa là không kể cái đám cầu-cận của loài người, như phường kỹ-nữ thiệt thọ kia đa) chớ có đâu phong-lưu như ở Bắc-kỳ, mà có đến cả xóm, cả làng gái đề giải khuây, tục kêu là đám gái nhà-trò đó bao giờ. (Mà loài kỹ-nữ hạ-tiện ngoài Bắc-kỳ cũng không ít nữa đa). Vì nói người nam-nhi ngoài Bắc là đạo-đức cả, thì tiền đâu nuôi cái đám nhà-trò? ». — Câu chuyện còn văng-vẳng bên tai, họ quan-sát cảnh chị-em như thế đó, họ phẩm-bình thú hát ả-đào như thế đó, chị-em há chẳng nên thận-trọng cái giá-trị của mình, của nghề mình, của xứ mình sao?!

Sau hết xin nhắn-nhủ đề anh-em làng chơi trong Nam nên biết cái thú hát-ả-đào là cái thú cao-thượng, là cái thú phong-nhã; chớ không phải ra tuồng trong bộc trên giàu, nên lấy tinh-thần mà thưởng-giám chớ đừng coi con hát như một cái máy chơi, thì mới là người biết cái thú chơi-ả-đào, mà cái nạn tán-gia bại-sản kia mới tránh được.

Vài lời thành-thiệt, chị-em anh-em làng chơi ta nghĩ sao?

Nam-Kiều

(1) Tom, chát là tiếng trống tiếng các khi hát.

Tin mừng

Bổn-báo lấy làm vinh hạnh mà hay tin rằng cậu *Nguyễn-chánh-Đức*, 18 tuổi, lịnh lang ông Nguyễn-chánh-Ngọ ở Rạchgiá, mới thi đậu Tú-tài kỳ nhì (section philosophie avec la mention : premier de la session) tại Hanoi.

Bổn báo kính xin chung mừng cùng bạn cố giao và khen cậu Đức đáng mặt làm trai, vẹn giữ câu : *Cha nào con nấy*.

BỔN-BÁO

VĂN NỮ-GIỚI

Lời bình phẩm một thiên tuyệt bút

Em vì đa mang gia sự, không rảnh thì giờ, vả lại em có tánh đa sầu, nên cũng ít ưa xem tiểu-thuyết; vì có nhiều pho tiểu thuyết hay dịch thuật nhiều chuyện lý kỳ, nhà viết văn thường hay tìa vẻ ra lắm cho độc-giả xem phải dọa vào cái thuật ấy. Em không xem tiểu-thuyết, đã hơn bốn năm nay, dầu chị em có bảo rằng truyện nầy truyện kia hay bao nhiêu, em cũng chẳng hề đủ con mắt tới.

Ngày tháng lư năm nay, em được một tờ thơ của cô Viên-Tiên-Thơ là bạn đồng-học càng em lúc nhỏ, cô bảo em rằng: « Cô một bức thơ TUYỆT BÚT của nàng Lâm nữ sĩ Trung Hoa, trong bức thơ ấy tự tay nàng viết ra, lời văn trang nhã, ý tứ thâm trầm, lại là một cái lịch-sử biến hết vận sự trước sau của nàng trong khoản hai mươi năm trời, nhiều đoạn bi ai thảm khổ, lại tả ra nhơn tình thế thái, cũng là cái ma nghiệt ở gia đình biểu hiện ra nhiều điều hay lắm. » Bức thơ ấy cô chẳng nài công khó nhọc dề dịch thuật ra rồi, cô muốn cho trong bọn quần xoa chị em ta ai nấy xem vào cho biết cái gương đó, hòng có giữ mình, và xét lấy kẻ tài tình mà chào buồn cùng người bạc mạng, thời nàng Lâm-nữ sĩ hồn thiêng ở dưới suối vàng cũng ngậm cười mà đành dạ vậy.

Em đọc đi đọc lại mấy đoạn thiên-sử ấy đến chỉ cười, thật chẳng những tình-tứ u-uất, làm cho em ngậm ngùi chẳng xiết thương tâm, lại còn thấy nhiều cái cảnh ngộ biến huyễn ở gia-đình của nàng từ lúc bé thơ, đến ngày khôn lớn, bị lưng lạc ở trong vòng áp chế mà phải ba chìm bảy nổi, cho đến đổi dày tình dứt mối mà chịu hàm oan, than ôi! Hồng-nhan tự ngàn xưa, những điều bạc mạng thật không chừa một ai!

Người đời có cùng có đạt, có lúc bỉ có hồi phong, nghĩ như nàng Lâm-nữ sĩ đây, từ lúc sanh ra không cha mẹ, đã chịu cái cảnh khổ mồ côi, có gia tài mà chẳng được hưởng, lại bị một người thím độc dc nhẫn tâm quá lẽ, làm cho cay nghiệt đến điều. Đến khi ra lấy chồng thì tưởng đâu khổ tận cam lai, dè đâu hết nạn ấy đến nạn kia, duyên hương lửa mới cui vầy, thì khác biệt đã đà xướng; một mình hôm sớm, quạnh quẽ cô phòng, theo như tình đời cũng là một cái cảnh tối khổ vậy, nhưng mà nàng lại còn thống thiết hơn! Một bà-già yêu nghiệt lại quá hơn người thím nhẫn tâm; nàng tả ra cái cảnh khốn-đốn, ngậm sầu nuốt thảm lúc bây giờ, đọc đến những câu oán-mộ thì dầu ai vô tình cho mấy nữa cũng phải nhăng mày rơi châu. Thiệt là như vẽ một bức tranh gia đình bảo-ám ra giữa đời nầy vậy.

Đọc cho đến những đoạn nàng tả ra thiệt sự, cạn sanh mà chẳng được nuôi, chồng thương mà phải chịu đề, cỏ nhà của mà chẳng được vẻ, phải nhắm mắt đưa chơn vào chùa mà nương nào, cho đến khi một mình lâm bịnh, tử cô vô thân, phải đành chịu thác. Ôi! người đời đến thế là xong một đời!

Nhưng mà trước khi nhắm mắt, hơi đã tàn, sức đã yếu, ruột đã chết, gan đã teo, mà còn gắn gượng dậy để viết cho xong cái thiên tuyệt-bút nầy, văn hay đến thế, lời trang nhã đến thế, thì biết rằng lúc nàng còn đương tinh-thần sanh-hoạt thì văn-chương nàng hay đến bực nào? Cho biết chữ tài liền với chữ tai, lời thế gian nói hẳn là có vậy.

Em vốn đa tình, cảm người đồng điệu, đọc trọn bức thơ thì bao nhiêu giọt lệ thương-tâm của em không thể nào cầm lại được.

Cô Viên-Tiên-Thơ thiệt bảo hại em, sướng cô cho em xem một truyện đề-tình, nhưng mà ngậm ngùi một quyền sử nước mắt, làm cho em ngồi dựa dưới bóng đèn khuya tay cầm bức thơ tuyệt-bút, ngao ngán cho nhơn tình thế-thái, thương người rồi nghĩ đến ta, nghĩ đến cái thân của em hèn yếu thế nầy, nếu rủi mà gặp một cái gia-đình khốn nạn như vậy, thời mới biết làm sao? Ôi! Đêm khuya một khắc một chầy, đường xa nghĩ nỗi sau nầy mà kinh!

Em vì tình cảm xúc mà viết ra lời, nên rốt sau bức thơ tuyệt-bút, em xin mạng đề một bài thơ, gọi là để mối thương tâm cùng người chín suối:

Những trách nào ai đáng trượng-phu,
Hồng-nhan bạc-mạng tự ngàn thu!
Cái mình sắc lắm là mình giá,
Mà kỗ yêu nhau lại kỗ thù.
Mười chín năm thừa thân thể ấy,
Ngoài ba tháng nhỉ nợ duyên ru!
Quần xoa nhân nhủ cùng ai đó,
Có kiếp sau nầy phải sớm tu.

Thất-nương: LÊ-THỊ-Đ....
(Longxuyên)

Đâm nhau bỏ mạng

Cách vài bữa rày tên Chà lâm lon ton nhà ngân-hàng Đông-Pháp kiếm đặng một nhân tình nên đến mướn một cái phòng trên khách sạn ở chợ mới Saigon để hầy trận mê hồn mà vui cuộc trăng tình gió nghĩa. Ở đó trọn 24 giờ rồi đi, đi mà quên trả tiền phòng, lại cũng quên viết Bông-bưa để lại cho ông chủ ngà ngủ.

Qua bữa sau có một thằng bồi nhà ngủ ấy đi chơi xảy gặp tên Chà cùng đi chơi với tên Trần văn Tường, 24 tuổi, làm lon-ton một sở với nó. Thằng bồi nhìn biết mặt tên Chà nên kêu nó mà đòi tiền ấy. Tên Chà ban đầu còn chối xui chối ngược, nói không có mướn phòng, sau lại đổ quạu mà nói rằng: Tao không chịu trả. Thằng bồi nhà ngủ nổi giận nên ngoắc thêm hai thằng anh em của nó lại rồi áp chưởi lộn với tên Chà. Còn Chà ý có tên Trần văn Tường nên cũng không nhịn thua, chưởi trả lại lọn kia rồi áp vô đánh lộn. Ai dè tên Tường thấy tên Chà làm đầu nhọc nhằn như vậy liền kiếm đường mà lánh mặt, làm cho tên Chà bơ vơ một mình bị ba đứa kia đánh một bữa lừ lừ sau nhờ có người ta cang ra mới thoát thân được.

Tên Chà vô tới sở gặp tên Tường liền mắng nhiếc om sòm nói sao không binh vực anh em, không cứu giúp nhau trong khi ngộ trận. Tên Tường biết lỗi nên làm thinh, còn tên Chà thì đem việc ấy mà thuật lại cho hết thảy trong sở nghe rồi ai nấy cũng chê tên Tường là khiếp nhược. Từ đó Chà kêu ngạo tên Tường hoài — cho hay Tường có nói việc đó mấy đã lỗi muôn phần còn binh vực gì được — song Chà cũng còn cằn rằn mãi.

Chiều bữa 24 juin lối bốn giờ rưỡi, tên Chà còn mắng nữa, tên Tường không thể nào nhịn nhau cho được nên cự lại. Chà liền mời Tường ra sân phía sau của hàng Bảng mà thi-võ. Tường ra liền, mấy tên lon-ton khác cũng kéo theo ra đề làm khán quan, mà quên các người làm ạt-bích.

Đám cú nhau đùi đụi một hồi, Chà mạnh hơn nên dè Tường té sấp, rồi đánh thôi bất kể. Tường thất thế nên thò vô tái móc một con dao đâm Chà nhào ngửa. Lúc ấy tên Tường đã ngầy rồi nên bồi thêm bốn dao đích đáng.

Mấy người đứng coi thất kinh lật đật chạy báo tin cho chủ hay, ngài dạy lấy xe hơi chở tên Chà vô nhà thương Grall, song xe vừa đến nơi hồn Chà đã xa chơi miền dị lộ.

Còn tên Tường thì bị bắt giải đến Tòa đề chờ lịnh quan trên tuyên án.

PHPHI

THƯƠNG-LƯU ANNAM

Trách-nhậm của người thượng-lưu là những gì? Hiện-tình thượng-lưu ở xã-hội ta

Bất cứ là dân tộc nước nào cũng có phân ra ba hạng người: thượng-lưu, trung-lưu và hạ lưu; tưởng chẳng ai là chưa biết.

Thượng-lưu là gì? — Thượng-lưu là dòng nước ở trên. Mà người thượng-lưu là một bậc người có học-thức nhiều, tri-hóa rộng, tư-tưởng cao; tóm cả là một bậc người ngồi ở trên, đứng ở trước, có đủ tài-bộ, có đủ thế-lực mà dạy dỗ dìu dắc các hạng người kia. Đã hưởng được cái địa-vị đứng trước ngồi trên; các hạng người dưới đều trông lên sở-hành mình; nương-ở tay mình; thời trách nhậm không phải dễ dùng nhỏ-nhẹ, mà cần-thiết quang trọng lắm thay! Ai là người thượng-lưu thời chẳng lẽ chưa tự biết trách-nhậm mình! Thật vậy! Thượng-lưu biết lo công ích thời nước-nhà được giàu mạnh; thượng-lưu không biết lo công-ích thì nước nhà phải yếu-hèn; muốn tìm coi mạng vận của một dân tộc nào, ta cứ trông vào ở bậc thượng-lưu của dân-tộc ấy thời có thể đoán biết được còn nhu-nhược hay đã văn-minh. Ta nói rằng dân tộc trong nước mà sớm được mở mang hay mãi còn nhu-nhược thời can-hệ ở trách-nhậm của người thượng-lưu cũng không phải quá lời!

Dân-tộc nào cũng cần phải có được nhiều người thượng-lưu; hễ người thượng-lưu thắng số thời nước-nhà được vẻ-vang; xưa nay ai cũng công-nhận! May mắng thay cho dân tộc nào mà được thắng số thượng-lưu — mà thượng-lưu biết bổn phận cùng trách nhậm mình, biết thiệt hành công ích cho quốc-dân — mà cũng nguy khốn thay cho dân tộc nào có nhiều người « thượng-lưu hình-thức » chỉ có biết mình, không màng nghĩa-vụ muốn được cái địa vị « ăn trước ngồi trên mà thôi. »!

Nay xin hỏi qua dân tộc Annam mình bây giờ coi có người thượng-lưu chăng? Hỏi thế chắc sẽ có lời đáp liền rằng: « sao lại không có! » Phải!.. Kỳ-ký giả đây cũng xin nhìn như thế; song cũng bạo gan nói lớn lên rằng: « Người thượng-lưu của dân tộc An nam thời vẫn có nhiều; nhưng muốn lạm hưởng cái hư danh thượng-lưu cho được « ăn trước ngồi trên » thời thật là nhiều, mà trách nhậm « thiệt-hành công ích » của bậc thượng-lưu thời còn hão hờ người lạnh...! »

Trách nhậm của người thượng-lưu bao giờ cũng nặng nề quang trọng, mà cứ như trình độ bán khai của dân tộc mình bây giờ thời lại là nặng nề quang trọng lắm nữa! Mỗi mỗi đều phải cần trông vào người thượng-lưu dìu dắc cho, mở mang cho; người thượng-lưu ưu thời mẫn thế biết thương nòi thương giống thời dân tộc sớm được mở mang; người thượng-lưu còn người lạnh hão hờ lo bề « vị ngã » thời dân tộc phải chịu nhu nhược yếu hèn, chậm bề tấn bộ; người thượng-lưu có máu nóng biết thiệt hành công ích thời dân tộc được nương nhờ; người thượng-lưu không biết bổn phận cùng trách nhậm mình thời dân tộc không trông cậy được! Thật đáng kính trọng thay cho những người thượng-lưu tự biết bổn phận cùng trách nhậm mình; mà cũng đáng khinh bỉ thay cho những người đeo « mặt nạ thượng-lưu » dối giả với xã-hội dề lạm hưởng cái hư danh thượng-lưu cho được « ăn trên ngồi trước »! Danh giá thay cho những người thượng-lưu! Đi đến bội hề thời được đứng trước anh em; vào nơi đám tiệc thời được ngồi trên đầu chiếu! Khoái lạc thay, phẩm vật cũng kiến cho kẻ « ngồi trên »; lời lỏ cũng nhường cho người « đứng trước ». Thế ai không ham làm người thượng-lưu! Ai không muốn làm người thượng-lưu! Nhưng trái lại thượng-lưu không phải như một cái « áo » mà ai muốn sắm cho mình cũng được: thượng-lưu không phải là một cái « phẩm hàm » mà đi lòn cúi cầu xin mà mua cho được; nói rõ ra là không phải bất tài mà tự mình nhất mình đem lên ở bậc thượng-lưu cho được!

Đời người trong ba vạn sáu ngàn ngày, làm thánh hiền hào kiệt, làm chí-sĩ anh hùng, làm cực ác đại gian, tâm loạn thần tặc tử, đi lại rồi cũng về kho vô tận cả. Thế cũng có người vẫn sống mà như đã chết, đã chết mà như vẫn sống là bởi làm sao? — Ấy vì có công hay là có tội, rượng cột mất tai, hay là túi cơm giá áo; có công với xã-hội không cần xã-hội quí trọng mà xã-hội cũng quí trọng; không cần xã-hội niệm công mà xã-hội cũng niệm công, mắc tội cùng xã-hội thời dân ăn năn sám hối cũng không khỏi; vân cần trốn tránh thế nào dư luận công chúng cũng không dung!

Tiếp bàn qua hiện tình thượng-lưu ở xã-hội Annam ta có được nhiều người ưu-thời mẫn-thế biết thương nòi thương giống chăng? Nếu nói người như thế bây giờ ở xã-hội ta không có mấy người thời chắc sao cũng có lời phản vấn rằng: « vì lẽ nào mà biết được? » — Đây xin đem một cái nghĩa vụ sau nầy để làm lẽ vì: không phải dong dẫn nhiều lời chỉ nói ngay vụ: « dựng hình ông Pétrus Trương-vĩnh-Ký » mà người thượng-lưu của ta bàn luận, quyên tiền của dân đã mười mấy năm nay — cho hay các nhà có nhiệt tâm công ích thường luận bàn nhảo nhớ nhiều phen trong các báo — mà cũng chưa thành! Bộ chưa lựa được chỗ đất nào cho xứng đáng chăng? Đại lộ Saigon-Cholon đã làm rồi! Hay là xin phép không được chăng? — Không!... Không lẽ vậy! Chánh-phủ Langsa sẵn lòng tán thành giùm cho kia nữa! Hay là còn thiếu tư bổn chăng? — Cũng không! Nào là quyên tiền hằng muôn hằng ngàn để cứu giúp cho người Nhựt bị địa-chấn năm nọ; nào là cứu giúp thủy tai ở Bắc-kỳ Trung-kỳ vừa rồi! Thật ta dám quyết rằng không phải các nhà giàu có Annam không biết làm nghĩa vụ; không biết rằng « dựng bình cho ông Pétrus Trương-vĩnh-Ký » là một đều nên làm mà bẩn hờ người lạnh; thiệt tưởng: thành hay không thành là ở nơi mấy người có chưu bội-viên trị sự cùng các đấng thượng-lưu của ta sốt sắn cùng không sốt sắn mà thôi! (Cho hay kẻ viết bài nầy cũng nhận biết — theo lời đã đăng ở một tờ báo kia — rằng bàn-hội mới đang còn đặt làm bên Pháp; nhưng đây chỉ lấy sự hẳn hờ trễ nải làm cho công-chúng mỏi trông mà nói đó thôi; thông thả xin sẽ bàn lại rõ hơn).

Ấy là một đều không phải trọng đại, mà người « ăn trước ngồi trên » thay mặt thế quyền cho dân lại dề hẳn hờ cho công chúng mỏi lòng trông đợi như thế, thoản đến đều quan hệ hơn nữa mới sao? Dân tộc sau nầy số nương cậy ai dề làm tai mắt? Ôi, thượng-lưu người mình phần nhiều đã muốn quên trách nhậm của quốc-dân giao phó như thế bảo sao con đường văn-minh dân tộc ta chẳng còn chịu phải trễ bước lại sau xa!

Rốt lời, kỳ giả cũng trọn lòng cầu xin cho nước ta sản xuất được nhiều người thượng-lưu biết bổn phận cùng trách nhậm mình, dề giúp cho dân ta mau bước kịp người; cùng là những người thượng-lưu « vị kỷ » kia mau tự tỉnh biết thương xót giống nòi!

Ai là người thượng-lưu Annam?

Dòng giống con Rồng cháu Tiên đã chịu tiếng có văn hiến đã bốn ngàn năm về trước xin hãy xét chung, mà ngó lại bổn phận cùng trách nhậm mình thời hậu vận dân tộc ta lấy làm may mắng lắm! Mong mỏi thay!!

Ai là người thượng-lưu Annam???

NGUYỄN-TỊNH-YÊN.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

Mấy lời ngỏ cùng

quốc-dân và đồng-nghiệp hữu Công-Luận-Báo

Ký-giả thường nghe rằng tờ báo Công-Luận là một tờ báo mấy năm trước đã có công trừ được nhiều mối hại cho quốc dân và đã có duyên gặp được lắm ông Chủ bút có lòng lo việc công ích công lợi, ký-giả thường khen thầm rằng : « Thế mới xứng với hai chữ Công-Luận trên tờ báo. Thế mà bữa nay ký-giả dở tờ Công-Luận ra xem thì ngạc nhiên tự hỏi rằng: « tờ Công Luận ngày nay sao khác hẳng ngày xưa, cái mục đích của tờ báo ấy bây giờ xem như không công nữa ! Sao vậy ? Vì sao vậy ? Nói thế tất các bạn đồng nghiệp ở tòa soạn báo Công-Luận cũng hỏi lại ký-giả rằng : sao lại bất công ? Sao lại công hại tư lợi ! ? Trước hết ký-giả xin thưa với chư đồng nghiệp hữu rằng ký-giả là người không biết bợ đở ai mà cũng không muốn làm mất danh dự ai, thấy trái thì ghét, thấy phải thì khen, chẳng như ai dùng những lời bao biếm hoặc những dọng thô bỉ bày trên tờ báo dể tờ giấy phải than, phải khóc rằng « Trời ôi ! kiếp sau tôi nguyền không làm thân tờ giấy cho người ta bôi đơ như thế nữa » sau ký-giả xin ngỏ cùng chư đồng nghiệp hữu ở báo Công-Luận rằng ký-giả nói ra là cực chẳng đã mà nói ra. ký-giả phản đối là vì công ích công lợi mà phản đối, các bạn đồng nghiệp bên Công-Luận cũng đã rõ cho ký-giả vô nỗi ấy rồi. Nước ta trong buổi thay cũ đổi mới nầy, văn chương còn thấp kém, quốc dân như kẻ ngẩn ngơ trong hang tối, dẫn dương chỉ nẻo là phận sự của kẻ làm báo, viết báo bây giờ, tuy rằng ngọn đèn còn leo lét không được sáng láng như người, nhưng trộm tưởng cũng giúp ích được ít nhiều cho kẻ còn ngẩn ngơ trong hang tối. Vả lại quốc dân ngày nay không khác gì kẻ khát nước lâu ngày hễ thấy người cho nước uống thì uống ngay chớ không bao giờ nghĩ đến nỗi đục trong biển độc. Kẻ cầm viết viết báo bây giờ là kẻ múc nước cho kẻ khát uống thì cũng khá nên gia công gạn đi lọc lại cho thật trong phòng khỏi hại mạng người. Báo Công-Luận là một nhà báo trong làng báo, người cầm viết viết báo Công-Luận là kẻ gánh nước cho xã-hội Việt-Nam nầy đở khát trong lúc nông nầy khát khao nầy, nhưng khổ thay ! báo Công-Luận quên mục-đích mình, quên cả trách nhiệm nặng nề của mình, làm quấy làm quá không chịu gia công lọc nước gạn bùn, bạ đâu múc đấy không kể đến vận mạng tương lai của xã-hội Việt Nam, ấy là nhà báo Công-Luận bày ra cuộc « Thi dân bà đẹp » thật không có một chút ý nghĩa gì, không có mục đích gì gọi là cao thượng cả ; báo Công-Luận chỉ vụ tư lợi mà bỏ công nghĩa. Bày ra cuộc thi nầy đặng bán báo cho chạy thâu lợi cho nhiều chớ không nghĩ gì đến nền luân-lý cột cang thường đã sập đổ nát, rung rinh. Báo Công Luận hà lại không rõ cái nỗi ấy hay sao ? Chắc báo Công-Luận đã hiểu trước ký-giả nhiều. Báo Công-Luận lại không nghe đến câu chuyện năm trai kia cường dâm một người con gái ở Hùng hay sao ? Chuyện ấy không phải là vì báo sắc đa dâm mà ra hay sao ? Sao báo Công-Luận còn bày ra cuộc thi có hại cho phong hóa, cho tài chánh nước nhà như thế ? (thật xoàn là đồ ngoại hóa). Ký giả rất mong bạn đồng nghiệp mau mau biết lỗi bỏ cuộc thi ấy bày cuộc thi khác, như đấu xảo mỹ nghệ, thi quốc-văn v. v. có bổ ích cho quốc-dân.

Mong rằng các bạn quân thoa trong lục-châu ta biết cho cuộc thi nầy có hại cho phong-hóa nước nhà mà không dự thi.

SÔNG-HƯƠNG

Hội thể thao Annam

TRANH HÌNH ĐỒNG K.H.T.C

Ngày chúa nhựt 21 Juin 1925

Từ bốn giờ tới 5 giờ Chợquán đá với Tânđịnh huế (1 à 1)

(Homologué)

Từ 5 giờ tới 6 giờ: Etoile de Gialinh thắng Arsenal sport hai bàn (2 à 0)

(Homologué)

Chúa nhựt tới 28 Juin 1925

Từ 4 giờ tới 5 giờ: Choquan sẽ đấu cầu cùng Oxygène et acétylène club

Arbitre M. Thơm

Từ 5 giờ tới sáu giờ: Donat sẽ đấu cầu cùng Tânđịnh sport.

Arbitre M. Thi

Nhàn đàm

NGƯỜI CỔ TÂNH NGHI

Đêm thứ năm trước khi đi coi thí võ tại rạp hát bóng Casino, Tân với Cựu dắc nhau lại nhà hàng Mékong uống rượu. Rượu vừa vừa say, mặt ửng ửng đỏ, Tân mới hỏi Cựu :

— Ở đời anh hay nghi thiên hạ chăng ?

— Nghi lắm, nhứt là đời nầy là đời yêu ma, tôi không tin ai được cả. Tôi nói anh chớ cười, thiệt tình có nhiều khi tôi cũng không tin lấy tôi nữa....

— Anh nói anh hay nghi vậy anh cho phép tôi hỏi anh nghe không ?

— Hỏi gì ?

— Hỏi đủ chuyện.

— Cứ hỏi đi.

— Không giận hà.

— Không.

— Nè, xin lỗi chẳng biết anh nghi như vậy mà anh có nghi cha mẹ anh không ?

— Có chớ, cha mẹ tôi là tay giàu có, tôi nghi ông bà thương con không đều, hoặc già đầy rồi sanh tật, nghe thiên hạ bơm hớt rồi đưa tiền bạc ăn hết đến khi nhắm mắt anh em tôi còn gì mà chia chát nhau ?

— Trong bà con thân tộc anh, anh em ruột thịt của anh, anh có nghi mấy người ấy chăng ?

— Có. Tôi nghi họ thấy tôi giàu có rồi bợ đở mà hại tôi tốn hao. Hoặc họ niềm nở rồi hỏi tiền hỏi bạc nữa.

— Vợ con anh, anh nghi không ?

— Cái đó tôi lại nghi hơn hết. Nè, anh phải biết bụng đờn bà như dạ sanh bà kế, tôi độc phụ nhơn tâm, dễ gì. Còn con tôi, tôi nghi cho lúc nó nên người quốc công sanh thành dưỡng dục, bỏ tôi cô hàn cô bác, thành ra tôi mắc kẻ. Ra công xút tiếp nuôi nó...

Người thiên hạ và bậu bạn anh, anh cũng hay nghi họ nữa phải không ?

— Nghi hết thảy. Trời ôi ! Đò sông đò biển đò đó, cái thứ đầy đưa trước mặt hại thằm sau lưng biết đâu chừng. Hoặc mình cậy mượn họ chuyện gì họ đối trá mà lương công cướp của, mình cứ mắng tin nên mắc mảng nghe nên lầm.

— Giỏi. Nghi như vậy thiệt là nghi đủ đều đa. Song theo ý tôi tưởng anh cũng nên chết cho rồi, mà không chết cũng nên kiếm thế tự vận chết cho được mới phải.

— Chết đâu uổng vậy ?

— Chớ sống làm chi ?

— Sống mà hưởng mùi đời chớ sống mà chi ?

— Anh sống chẳng nhọc càng cực trí chừng nầy; vì cái ốc anh kỷ cục quá, con mắt anh thấy gần quá, ruột gan anh nhỏ nhít quá, ai anh cũng cho là giả dối lường gạt, ai anh cũng nghi người ta chực làm hại anh thì dầu anh có sống cũng là cái sống « *miếng cường* » chớ vui sướng gì được hử.

— Anh nói tôi nghe có lý song tôi không thể nghe lời anh mà bỏ tánh nghi nan cho được, là vì mồ mả của ông bà tôi lớp trước chôn lầm trên cái mồ của Tào-Tháo biết hôn ?

V. T. T.

Đông-Pháp Thời-sự

SAIGON

GIÁ BẠC

Kho nhà nước	11 f.	75
Đông-pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine)	11	90
Trung-hoa Công-nghệ Ngân-hàng (Banque Industrielle de chine)	11	[illegible]
Hongkong et Shanghai	11	[illegible]
Chartered Bank	11	90

GIÁ LÚA GẠO

Mỗi bao một trăm kilos chở đến tỉnh lườn và cái bao nầy:

Lúa Vĩnh-long	6 $ 10	tới	6 $	20
Lúa Gò-công	6 00	—	6	50
Lúa Bãi-xàu	6 30	—	6	40
Lúa Bảo-Hộ	6 40	—	6	50
Lúa Cao-man (trắng)	5 75	—	5	85
Lúa Cao-man (đỏ)	5 35	—	5	45
Gạo Ba-vòng tốt	6 30	—	6	40

Giá giấy Quốc trái Đông-Pháp : 51 $ 40

TÀU ĐI CÁC NƯỚC

TÀU TỚI

Chiếc Angers ở Marseille bửa 1er Juillet sẽ qua tới.

Chiếc Fontainebleau ở Marseille bửa 25 nầy sẽ qua tới.

Chiếc Porthos ở Trung Huế và Nhựt bổn bửa 26 Juin sẽ qua tới.

Chiếc G. G. Roume ở Haiphong bửa 28 Juin sẽ qua tới.

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc Fontainebleau bửa 28 juin sẽ chạy đi Tourane và Haiphong.

Chiếc Porthos bửa 29 juin sẽ chạy đi Marseille.

Chiếc Béam bửa 26 Juin sẽ chạy đi Bangkok.

Chiếc Angers bửa 4 Juillet sẽ chạy qua Trung Hoa và Nhựt Bổn.

TÂNH LỖ MANG CHƯA TIÊU !

Saigon. — Thật thế. Những người hạ tiện những dứa vô phu, nói ngay ra mà nghe, nếu chúng nó có được luồng gió thổi lên, làm ăn phát đạt, tên tuổi một vài, thì vinh mặt vinh mày vài ! ư vất vả ! Tuy là chưng ấy chúng nó đã có sắm một bộ lốt văn minh để cho phù vọc khinh khích cựm đi nửa song cũng không thể nào sửa dọng ăn nói lại cho nhỏ nhẻ được. Ba mươi đời quê rồi tu hú mà bì sao nổi với oanh, nhông !

Như mới hôm đêm 27 Juin rồi đây tôi với một người bạn thừa nhàn rảo bước dạo chơi, luôn dịp ghé thăm một người a-mi làm công tập cho N.V. khách lầu. Lúc ấy lối 9 giờ rưỡi, chúng tôi thấy người đang mua đồ nơi tiệm Chà gần thang lên lầu N. V. Chúng tôi vừa muốn kêu người sắm thấy M. C. là chủ nhà bảng L. H thực hai tay vào túi quần Tây « chớ quần Annam không có túi » đi lơn đi lui coi bộ mạnh mẽ ôn và lắm bằm nói nghe rất tao nhã như vầy : D... m ... trông gặp mặt tao đanh thấy ch... rồi cặp con mắt liết xéo xẹo qua hai anh em chúng tôi coi tình lắm ! Lúc ấy tôi thấy có MM. T. D với một người Langsa và ông C. H. D. nữa.

Mấy người ấy dắc nhau đi... nói cười vui vẻ biết mấy, tôi có tánh tọc mạch nên lấy xe máy đạp theo coi M. C. còn phong ra những lời chi nữa cho biết. Xe chạy tới ngan số Trương Tiền thì xịp, tôi lại nghe M. C. nói : E mấy đon (tiếng ô dung nghe thô quá) hồi nầy mỏ (mỏ chim hay mỏ chuột) chuối thăng châu nó đứng ngó chẳng hề dám trả lời ! Ấy là làm tướng tôi ta châu nhưng cũng tiếc rằng tôi không phải là châu ông chủ N. V. khách lầu !

Tôi nghe M.C phung châu nhà ngục ra rồi tôi là một tiếng : Văn minh mất nạ ! kế đạp xe máy trở về nghĩ mà thương... thương ai ? Tương cho thân Nguyệt-Anh Cô tu luyện nhiều năm mà vì Tiết-Giáo nên lo cái đuôi chồn dài mũ...

LÊ VÔ TRANH

Ex cuisinier de M. Ba Phú à Soctrang

BỨC THÍCH NHÂN SẮC CÔN NGÔN MỚI RA CƠ TÀC

Cholon. — Độ rày nghe người ta đồn đột chuyện con đờ xóm ở làng T. L. Chuôn, lại nghe mới có đăng trong nhựt trình nữa, trẻ lớn xóm thấy lắm, mà người cô cửa trong làng đến hỏi thăm gốc gác con đờ xóm mà chúng nó nghi cho thằng cha mẹ đó lắm... Ở lâu nghe mới trước sau cùng nhâm vô đo hết, vậy để lão kể cơ tích của thằng cha mẹ nầy cho ai nấy nghe. Nguyên hồi thiệt là người ta, ngặt có tánh hay ăn cắp con gái đem bán nên họ đặt tên hắn là đờ xóm; chớ nào phải thủ vật đâu, lẽ nầy tưởng ai nấy cũng chan biết vậy. Trước kia hắn là thằng nghèo khổ, quê quán ở miệt Longxuyên, Châuđốc gì đó, trong mình hắn biết chữ nho và biết làm thầy chut đỉnh, « thứ nầy gia truyền, chép tôa vậy ma... » hắn trở tài đi làm thuốc dạo tới làng T. L. đây, thời may gặp ông... điền chủ nuôi hắn trong nhà, lâu ngày trà trộn, hắn ở được con gái ông điền chủ nầy là Thị L. vợ hắn bây giờ đó. Việc tao tế đi lỡ như vậy phép bây giờ bắt về gả cho ai ? Người tử tế ai thèm thứ đồ gái hư như vậy ? Ông mới cho nó dập nhẹp với nhau, chớ có cưới hỏi gì « chuyện cũng có 30 năm rồi ». Thằng cha nớ đó đựa được hơi cha vợ giàu, trong làng cũng vì tình ông mới cử hắn làm làng, lần lược đến ngày nay làm đến chức tri. Từ ngày nhờ hơi cha vợ được cử làm làng đến giờ, thì hắn làm bộ mặt kiêu hãnh, mấy người bà bộ, thầy nho, thầy thuốc, coi ai cũng là thua sức hắn hết vậy, mà xét lại : nào không phải là thông, lại hay làm phách, hễ đọc báo thì nói chịu đọc Nam Phong với báo Tàu « không biết hắn đọc rồi hiểu ngẫm mà đọc làm gì, vì lão biết chán lắm đọc của hắn » cứ chê báo Namkỳ, không chịu đọc. Cái sự học của hắn theo kiểm thời, lão nói thiệt, dễ mà muối cả ương, chớ không xài vào đâu được cả. Còn làm thuốc thì không dám bốt cho ai, sợ ở tù, bởi hắn là thầy học lõm, chớ biết gì mà làm thuốc làm mạng ra. Hắn ở nhiều cái tồn đức lắm, nên trời cho tuyệt hậu, ở với Thị L. cũng lâu mà không con, thế thường không con, muốn nuôi con kế tự, thì người ta lựa con cháu trong dòng bà con, xin một đứa con trai mà nuôi ; chớ có đâu hắn kiếm nuôi một đứa con gái cha mẹ nó đâu không biết, một ngày con nọ trổ mã đẹp mặt hắn rồi hắn ấm luôn, chúng nghe thiên hạ đàm tiếu quá mặc cỡ chịu không thấu, hắn mới gả cho một thằng... mà không cho ở với nhau, rồi xuất để bỏ cứ ôm ấp con đó hoài, lo cưới thiệt hãy giữ lại đem gả chỗ khác nữa, tuy gả lại gả rày, chớ tính cũ nó cũng còn tình nơi hoài « theo tôi nhựt trình nói xưa rày đó trong làm, không sai một mảy gì, vì lão rõ công chuyện đó hết » đó nầy bị nhựt trình nói, rồi ở T. L. người ta đọc, cười rỡ lắm hắn mắc cỡ quá, nên nghe hắn tính thôi... sau lang nữa về ở châu thành theo con nuôi hắn, ở, theo cũng không theo rũng vậy, vậy chớ từ ngày nói đứa con nuôi cho một Mán xư gì đó lớn nay, thì hắn cũng ở hoài chung một nhà với Mán xứ đó mà. Lão nói đây để nữa chừng Mán xứ đó tính âm công chuyện rồi, chớ lão nầy Mán xư đó thấy của ham lắm, nhắm mắt làm lăng, Mán xứ sắm theo kiểu Đinh San nhiết L.A Huê mà cái xin là mẹ con, chớ cái nầy là cha con... vậy... Tao biết rồi ! Tao ở nhà thì bây cha cha con con, còn như tao đi khỏi thì bây chồng chồng vợ vợ.

Thôi bữa nay lão nói chẳng hộn cho một một chút rồi, xin cáo lỗi công ai nấy đã ít bữa nữa lão sẽ nối tiếp chuyện của thằng cha nớ nầy cho dài và ngộ lắm. Vì thuốc giờ không có của nay được... chồng gia tài vợ, khó chưa từng thấy chu, chẳng thấy được của thì vinh mặt làm phách cho chúng ghét, thì cũng tại nó... tự chiêu bất hoạ... đừng trách ai !

Nhơn hồi Thuận, lão phu (lai cáo)

MỘT SỐNG BẠC TỢ

Tôi nói một sống bạc tợ đây, chẳng phải tợ tiền tợ bạc mà thôi đâu, mà lại là một sống bạc tợ sự quyền thế nữa !

Như tại làng Thạnh nơi nhà ông H... và nhà ông D... mới tìm đến cu một sống bạc tợ lắm.

Tôi khó mà suy nghĩ cho ra vì nhà ông với dinh quan Quận chẳng xa mà lại ở giữa chân thành, cớ sao đặng quyền chưa bạc một cách tự do quá lẽ ấy ? ?

Hay là ông và con ông ỷ mình có quyền thế lớn trong làng chẳng ai dám làm gì hơn ?

Rất đối một sống bạc trung rưng trong ru (khỉ ho, cò gáy) thì tình còn đi tìm bắt... như sống bạc nầy... mà lại đặng ở an.

Hay là mấy chu ấy... chưa rồi... Nghĩ có đáng buồn chăng ? ấy cũng là thói tục kim tiền mà ra cớ đó...

Chớ trách sao : Giàu... lo chẳng giàu lo « Quyền thế, lại chẳng thêm quyền thế nữa »

T. H. lai cáo

TUẦN PHÒNG CHẲNG NGHIÊM

Chợ Thơi lai tự giấy phố là cho tôi ngồi, dưới sông bạn lớn không con nào chẳng có bối.

Nếu ngạc chẳng lắm, thì bối nầy sang. Tình đều biết mặt cả.

Lúc chưa có đồn (poste de police) thì chẳng nói làm chi, cớ sao ngày nay là có cai, đội, tuần, mà bối cũng còn làm lộng.

Ghe bương hỏ đi qua ngan đây « chế nầy ngả tư » nếu bạn đàm dân ngu i mà lơ đãng thì chẳng khỏi mất mòn nầy cua ; mòn khác, cây chéo không bỏ, banh lái, chung nó cũng chẳng chừa !

Cũng có nhiều chiếc ghe chở đồ như dưa, xoài, chuối, v. v. bị chúng nó khuân hết.

Bạn đêm chúng nó bơi xuống đi ngờ ngờ sông chúng nó ít pha khuấy người ở đây, nên không ai nói tới chúng nó.

Kỳ sau lối sẽ kể tên một bọn bối nầy, và chỉ rõ vì sao, làng, tỉnh lại để cho chúng tôi tự lấy thông tha... Có ngày chúng nó sẽ làm ăn cướp mà giựt tổ của người ta nữa.

Tôi là người chẳng phải hữu kiến chi tới làng, tỉnh, nhưng thấy việc rất trái đời khó nỗi làm thinh.

Thôn phu lai cáo

HI HÍN

Mấy tiếp đặng hồng-thiếp mời ngày mồng [illegible] tháng 5 Annam nhằm bửa 30 Juin, đến dự lễ cưới của linh lang ông Huỳnh minh Mẫn là Thầy giáo Huỳnh minh Huế tiếp nghĩa Chân Trần công ái nữ ông Trần du Lâm, Bản biện Trà Vinh (Travinh) mỹ danh là Trần thị Nhàn.

Vì tánh thẩn thiết tôi cùng M. Huế nên tôi xin mượn chút giấy H. P. T. B. để mấy lời chúc cho cặp vợ chồng mới nầy : Trăm năm con cái sau sau mãng cho Huỳnh gia tăng cát thần đầu tiên.

Hữu cảm : Nguyễn bảo Toàn

Ex chủ bảng hữu

Travinh

TÊN HỀ HIỆN HỒI MẠNG

Travinh. — Ngày 21 Juin, tôa Hòa là người Trung kỳ tuổi mới đôi mươi theo gánh hát Cinéma Cirque thủ vai hề hay lắm, đi xe hơi rẽ giấy chương trình ngồi trên xe phía trước. Rủi cho chàng xe quẹo [illegible] gắt, chàng té xuống đất, xe chạy trên [illegible] càng chết tươi bỏ ngục.

Cáo bạch có bôi hay đến nơi [illegible] cho chớ thấy vào nơi mồ để cho quan thấy khám xét.

Mới hay mạng số ở trời, còn mất hội trong giây phút.

VIỆC CHI SÊN NỔI BẦY HẠ

Longxuyen. — Vì bấy lâu gia sự [illegible] rằng không ngày giờ rảnh. Nay đương còn rảnh, nên ký giả thả đi chơi mua đồ.

Đương cơn đi bỗng nghe tiếng người rầy chuối bờ vang rần ở nơi con đường mé sông. Nên ký giả chỗi gót đến nơi coi xét chi cho biết. Đến nơi thấy một thầy kia ăn mặc có vẻ trang hoàn, áo dài trắng, quần trắng, dép rơm, coi phải đứng tay phong lưu cho nhà mà đương chuốc lộn với thiếm của tiệm Sùng Ký.

Nổ là cách nay chừng một tháng, cho chàng ta đến tiệm Sùng Ký mà xưng rằng : Tôi là thầy thuốc có danh sáu chân tiên biết mặt và các thầy khác đều nể mặt kiêng là : lại lắm lời khen khôn bấy lâu danh đồ, nay gặp điệp may nên mới thấy tuông ra hết.

Thiếm nghe đẹp tai, nên ưng chịu cho ở lại tiệm rồi nuôi cơm, cho chu chàng đi hốt thuốc dạo.

Khá khen cho chu chàng mới vào ở trong tiệm đã hết lòng lo lắng. Nào sơn tâm bắn Sùng ký Đường, sơn hộp đựng thuốc và sơn tủ. Xem qua đường như tiệm mới sáng tạo ra.

Song cũ nó ra chứ Sùng ký Đường đó thôi.

Ở đâu đặng ít lâu chu chàng lại hay biểu thử thuốc xấu lại mạo nhân thuốc tốt. Tên thuốc nầy đổi thuốc kia, phòng bán ra thủ lợi cho ni lắm.

Như Xuân điển hoàn là một vị thuốc mắc tiền bằng mười [illegible] rồi đem [illegible] cả ra cho nhỏ, mà xưng Xuân điển hoàn.

Cả hai vị thuốc cả ra thì giống nhau như một « đồ lầm lầm » mà lại cũng là thuốc bổ huyết song khác nhau có hay dở mà thôi hay dở cách nhau như trời cùng vực.

Đến nay thiếm chủ tiệm và chu chàng xích mích đến chi không rõ mà thiếm cũ tiệm đuổi chứ chàng ra khỏi cửa và đòi một số bạc mười bốn đồng mấy cắc. Lại khai rằng : Chú chàng hốt thuốc rất độc, bình vừa mạnh lại hốt cho bịnh đau trở lại mà hốt nữa đặng kiếm tiền.

Còn chú chàng lại khai rằng thiếm chủ tiệm bấy lâu hay mạo hiệu thuốc lắm.

Ấy là những lời hai đàng khai tại công môn, trước mặt hương quản và có nhiều người nghe.

Như vậy thì hai đàng đều có tội xin quan Chủ quận, dời hai đàng lên mà tra hỏi và phạt một cách cho nặng ; mà răn nhũng kẻ vô lương như bọn nầy dày hầu nó vì lợi tư mà dám đổi tên thuốc và mạo nhận đường ấy nó coi mạng người như sáng cỏ.

Tự sự : KIM LONG

TRỒNG RĂNG

QUAN LƯƠNG-Y CUNAUD

ở đường Chasseloup-Laubat

số nhà 75

Nhổ răng một cách rất êm ái.

Trồng răng bằng sánh và răng vàng

Xin chiếu cố !

KIỀN NAM DIỆN, Khách lầu kính cùng quí ông, quí bà cùng lục châu chư quân tử đặng rõ :

Chúng tôi mới lập một tiệm Khách lầu hiệu KIỀN NAM DIỆN, nhà ngói, ngay trung ương châu thành Tiền Giang rất thanh vắng và êm tịnh vô cùng.

Phòng vi rất thanh khiết rộng rãi và mát mẻ lắm, nhà tiêu, nhà tắm, nhà bếp thảy đều tinh khiết vên vang, mùng giường nệm drap khăn bàn, áo gối cùng bàn ghế, tủ v.v. trong mỗi phòng đều thường giữ gìn sạch sẽ.

Còn tầng dưới có bán thuốc a phiện tiện cho quí khách khiển hưng rất vui.

Chúng tôi tiếp quí khách đến KIỀN NAM DIỆN LẦU mà nghỉ ngơi thì mọi việc chẳng bề bê trễ, sau sao cũng đặng vui lòng, đã gần bến xe hơi đi lục tỉnh rất tiện bề cho quí khách khỏi nhọc lòng đi xa mà trễ nải. Cô trễ sai sót rất nhọc.

Vậy xin mời quí ông quí bà, quí thầy quí cô cùng chư quân tử vui lòng đến gót ngọc đến nơi chung tôi, thì chung tôi nhứt lòng hoan nghênh rất thâm trọng.

Kính cáo,

KIỀN NAM DIỆN.

Nam-nghĩa-lợi dit Thai-son-qua

DENTISTE

ANNAM TRỒNG RĂNG

110, Boulevard Bonnard, 110

Chợmớn — Saigon

Muốn bán

Một dàng máy ép dầu có những :

1 máy chặt dừa

1 máy ép dầu

1 thùng đựng dầu

1 cái máy sức 45-50 ngựa

Bán giá rẻ, ai muốn mua, xin gởi thơ ngay cho M. Nguyễn-thanh-Liêm, 152 Rue Pellerin Saigon.

H. DELPEYRAT

Khi trước là Hãng E. POURTOU

Số nhà 33 bis, 35, 37, 39

đường Amiral Dupré Saigon

RƯỢU CHÁC RƯỢU MẠNH

RƯỢU KHAI VỊ RƯỢU TIÊU-HÓA

Lời rao

Một số vốn 80 000 quan để cho vay mà có thể vườn đất nhà cửa.

Có bán một cái xe bơi hiệu *Renault* lớn mà lực còn tốt lắm.

Xin hãy do nơi Bổn-quán mà thương nghị.

BÁN Y VỐN MỘT THÁNG

Một thứ thuốc trường-sanh mới tìm được, mà thiên hạ không hay thì thuốc cũng không có giá trị, một ngôi hàng bán hàng thiệt tốt mà thiên hạ chưa biết thì cũng không ai biết rằng tốt, vậy nên hễ mở cửa hàng mới khai trương thì phải rao chiêu hàng.

Kể từ ngày 5 Juin thì nhà hàng mới hiệu : Nguyễn-Đức-Nhuận ở số 42 đường Catinat khai trương, định bán thiệt rẻ, bán y vốn trọn một tháng đặng rao hàng, bán đủ các thứ tơ lụa y như tiệm Bombay như là : đũ, khăn, hàng Tây, tố, cẩm nhung, sa-tanh, nhung, nỉ, lục soạn, Hoa-Tây các vân vân, còn hàng Tàu như là : lãnh, xuyến nhuộm tại Cao-lãnh, Bếntre, nước nhuộm đen như huyền bền có giấy Bảo-lãnh đến rách không trở. Cẩm-châu, cẩm-nhung, lục soạn Bắc-thảo, cẩm-cuốn hay là lục-soạn điển-khí, vân vân.

Mua bán thật thà mực thước, bán chắc một giá, không thách cao thấp, rất thuận tiện cho quí khách khỏi sợ mua lầm và khỏi mất ngày giờ.

Bổn hiệu dám chắc, nếu quí khách mua hàng của Bổn-hiệu thì được hàng tốt mà giá rẻ không đâu bằng ; nếu đã mua rồi mà dọ giá lại có chỗ nào bán rẻ hơn thì xin đem hàng trả cho Bổn hiệu và lấy tiền lại.

Vẫn biết mua bán thì phải ăn lời, nhưng tiệm tôi mới khai-trương dốc lòng bán cầu danh sau sẽ cầu lợi.

Hỡi các bà, các cô! tiệm Annam bán hàng lụa y như tiệm Bombay đây thì xưa nay mới có một, xin các bà, các cô vì nghĩa đồng-bào giúp nhau cho bền vững, cho rạng danh hàng nữ lưu Nam-Việt cũng biết giúp đỡ giống nòi, cho khỏi tiếng khách chê nó khinh thị mình.

Cũng như hàng Bắc thì Bổn hiệu thay mặt cho nhà Đào-Huốn-Mai là nhà hàng hàng Bắc rất có danh ở Namkỳ ta ai cũng biết, nay ông về Bắc nghỉ, để cho tôi lãnh bán đủ các thứ hàng hóa của nhà ông bán thuở nay, như là : Hàng lụa, salon, cẩm, đồ nga, đồ đồng, ô ăn trầu, đồ gỗ, đồ bạc, đồ cẩn, đồ thêu vân vân.

Vậy đã 12 năm rồi quí khách có xài đồ của nhà Đào-Huốn-Mai đều nhận rằng đồ tốt, thì nay xin nhớ rằng : Bổn-hiệu có bán đủ thứ đồ y như nhà Đào-Huốn-Mai bán thuở nay ; xin quí khách quang cố.

Có trữ nỉ, tussor, laine, serge gabardine, đặng bán cho thợ may và bán ở có *nhiều thứ tốt lắm*

Téléphones :
Magasin n° 629
Direction n° 505

NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN, cẩn-bạch.
N° 42 rue Catinat 42
(Chỗ tiệm Đào-Huốn-Mai ở xưa ở giữa mấy tiệm Bôm-bay nay)
SAIGON

Riêng một mình làm đại-lý

tũ sắt hiệu « BAUCHE »

ở miền Viễn-đông

nầy mà thôi

L. JACQUE et Cie

Cho các bạn hàng hay

rằng có một mình xưởng

L. JACQUE et Cie

có đủ đồ khí nghệ và thợ giỏi để sửa

những tũ sắt hiệu « Bauche » mà thôi.

Coi chừng !

Đừng tin những thợ bổn quốc, họ không tài gì sửa được tũ sắt hiệu « Bauche » mà họ lại phá cho hư thì có.

Đồ âm công kiểu văn minh hộ đạo khiển hoặc đi xe hơi cũng dặng của Huỳnh-trí-Phú đã chế tạo ra hơn 10 năm rồi lục châu đều biết tốt và đẹp nhứt trong nước Annam, nay dọn để cho mướn tại Cholon đường Cây-mai số nhà 35 và 35 bis cần dùng xin đánh dây thép hoặc gởi thơ nội trong một ngày sẽ có đồ đem đến tận nơi chở bằng xe hơi không trễ, giá từ 100$00 sắp lên sẽ có đồ đi xứng đáng

MUA MỘT LẦN MỚI BIẾT

Thật vậy. Muốn biết tiệm nào bán rẻ phải có mua một lần mới biết được. Chúng tôi chẳng hề dám khoe khoan, song chúng tôi dám hứa chắc rằng tiệm chúng tôi vẫn bán rẻ hơn các nơi mà cách tiếp đãi quí khách cũng hết tình niềm nở.

Tại tiệm chúng tôi có bán đồng hồ CARILLON WESTMINSTER đủ thứ đẹp lắm. Có bán máy hát xoàn và kiểm, đủ kiểu máy thật tốt, và có trữ đĩa hát cải lương nhiều bài bản. Cung có trữ nón Casque hiệu «COQ GAULOIS» tốt nhứt thật khéo, và «FORME ANGLAISE» thật chắc thật bền, có những đồ bằng pha lê như bầu đựng nước, ly, và đồ Aluminium tốt lắm. Chúng tôi lại có trữ bán các thứ đèn, bọng Huê kỳ, chưn cẩm thạch, cao có, thấp có, có hoa lá đa tây, có đồng hồ rẻ, đồng hồ tay, và trái quít, chạy rất đúng giờ máy móc kín bít, nên có giấy bảo lãnh 5 năm.

Tiệm chúng tôi có làm Đại lý giày tây hiệu «ÔNG COP» là thứ giày của hãng Richard bán lúc trước, có áo sơ mi, cổ cứng, régates, nœuds, vớ tơ vớ chỉ, đủ các thứ màu, lại có nhiều thứ áo Pardessus cao su và gabardine, đã chắc mà lại rẻ nữa.

Tiệm chúng tôi có bán xe máy hiệu C.A.P. là thứ xe thiên hạ ưa dùng hơn hết, vì nó chắc mà nhẹ, và giá mỗi cái có 48$ thôi.

Chư tôn ở lục châu có dịp đến Saigon xin mời đến xem cửa hàng chúng tôi một lần cho biết, chúng tôi lấy làm hoan nghênh lắm. Và nếu muốn biết ở đâu bán rẻ xin cứ đến.

BAZAR PHAN-THANH-BIÊN
số 54 đường Viénot
giáp phố Chà bán vải ngan Chợmới Saigon

Công-ti Quân-hạt đại thương
Công ti nặc-danh vốn 30.000.000 quan

Grands Magasins Charner

SAIGON

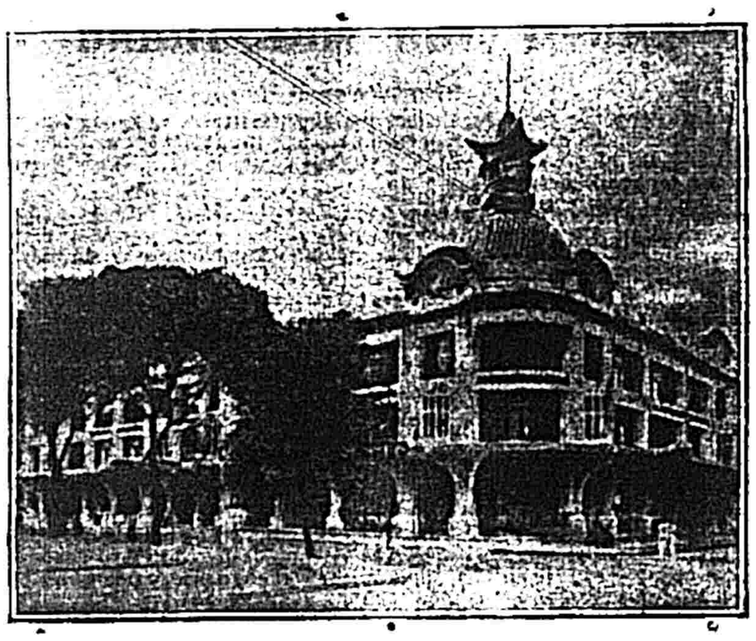

Rượu sâm-banh LEON CHANDON-REIMS — Chẳng có thứ hiệu rượu sâm-banh nào mà được người ta hoan-nghinh lẹ bằng. — Chất rượu ấy cũng không rượu nào sánh kịp

CUVÉE ROYALE		REGALCHAMPAGNE	
Sec ou 1/2 Sec		*Goût Américain*	
Mỗi ve	20 Frs	Mỗi ve	25 Frs.
Nửa ve	11 Frs 50	Nửa ve	14 Frs.

Để bán tại đại thương-cuộc Charner là Đại-lý ở Đông-Pháp

CÓ NHẠC { Thứ năm chiều từ 4 giờ 45 tới 6 giờ 45
Chủa-nhựt sớm mai từ 9 tới 11 giờ

XIN ĐẾN COI CÁC KỆ CHỨNG HÀNG
XIN COI SÁCH IN CÁC MÓN HÀNG

NÊN THỪA DỊP BẠC LÊN CAO

Sự chắc thật làm nên sức mạnh của bổn hiệu

Điện-tín MAGCHARNER — Dây thép nói { Nói lại số quản-lý số 140
Nói lại số quản-bán số 543

Thùng thơ số 528

Ở DÂU BÁN RẺ ?

Không có đâu bán rẻ bằng tiệm CHIÊU-NAM-VIỆN ở đường Viénot, số 56 (Chợ-mới Saigon).

Người mua sỉ có lời nhiều, người mua lẻ được giá nhẹ hơn các nơi khác.

Tiệm nầy bán : Hàng Bắc, hàng Tàu, (hàng nhuộm thiệt mước, không bao giờ trổ) đồng hồ carillon, đồng hồ régulateur, đồng hồ bỏ túi, bằng vàng Huê kỳ, bằng loại kim trắng (metal blanc, bảo giết chạy 5 năm và 8 năm), đồng hồ deo tay bằng vàng Huê kỳ, đồng hồ nhỏ (để bureau coi đẹp lắm), áo mưa bằng gabardine, bằng cao-su, đèn tạ đăng chưng cẩm-thạch, chưng xi kền (nickel), cao, thấp, lớn, nhỏ, đủ thứ ; đèn mắn sông (manchon) (tạ đăng) đèn treo vách ; khăn choàng người lớn, áo choàng con nít, khăn đan đủ, nón trắng hiệu COQ GAULOIS, nón trắng bằng cây điền-điền (làm tại tiệm) máy hát, đĩa hát, bông tây (fleurs artificielles), các thứ hòa vật kiểm thời, v.v...

Tiệm nầy có họa sanh họa chưn dung thiện nghệ, lại có vẽ sơn thủy cho các rạp hát bội và hát cải-lương (Hình và sơn thủy vẽ không giống không khéo thì không ăn tiền).

Quí khách ở xa muốn mua vật chi ở Saigon, thì không cần phải nhọc công đi, cứ viết thơ ngay cho tiệm nầy thì sẽ có đồ gởi đến nơi. (Giá cả chẳng hề sai chạy, cứ một lòng ngay thật, dẫu có mặt hay không cũng tính một giá tiền đã nhứt định.

Sự ngay thật là nguyên động-lực của hiệu nầy.

Thơ gởi thì để cho :

PHẠM-VĂN-NGỌC
Directeur de la maison «Chiêu-Nam-Viện»
56, rue Viénot. — SAIGON

A. DENHOLM

N° 36-38, Rue Lefèvre N° 36-38
SAIGON

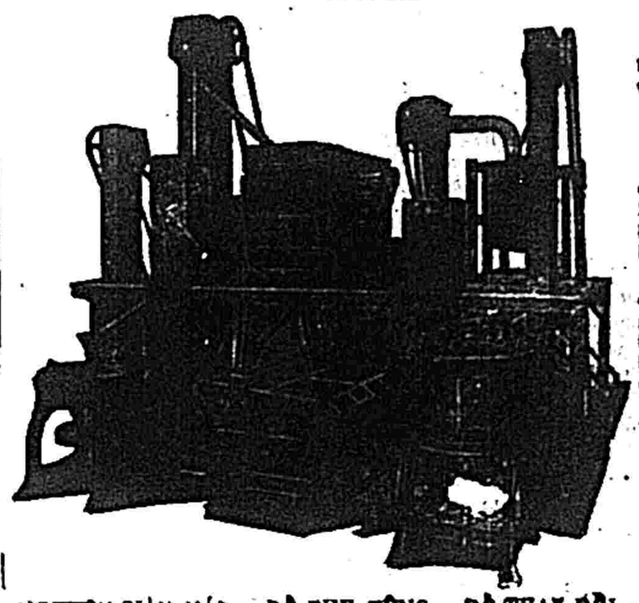

Muốn mua vừa vừa mấy MÁY XAY LÚA GẠO Đã rẻ hơn 20 cái nhà máy tốt 10 tấn cho đến 100 tấn ở tại Đông-Pháp.

Cam kết chắc chắn về sự làm gạo xay ra đặng bao nhiêu và sự bền bỉ chạy tốt của máy mình.

NGUYÊN GIÁN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY TRÂM KMERIE — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÔ-TEUR NỔI SÔ-DE V. V. GIÁ PHẢI CHẲNG

Xin ghé mắt ! ! !

TÂI PHÁT KHÁCH LÂU
CỦA M. TRẦN-XÃO dit KHÁ

Kính cùng quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô cùng lục châu quân-tử dặng rõ

Bấy lâu nay tôi chán nghề sự chạy khắp thế cảnh của khách lâu, nên nay tôi chẳng nỡ hao tốn rằng sức lập một cái phòng ngủ hiệu « TÂI-PHÁT KHÁCH LÂU » số 3 đường Tổng-đốc-Phương mộn bài 44 và 46 Cholon. Phòng vì rất thanh-khiết, rất sáng sủa, và mát-mẻ lắm, tiền phòng tôi tính nhẹ hơn các nơi, cũng trả sai vặt chạy đó đó khiến, quí khách nghỉ nơi phòng đó đặng vừa ý.

Quí chức thừa dịp đến Cholon xin ghé tại « Tài Phát Khách Lâu » tạm nghỉ thì sẽ vào quí chức cũng đặng vui lòng lắm. Ở gần gare xe lửa Cholon Mytho cũng là nơi tiện hơn đi các nơi, tiện bề cho quí chức.

Tôi cũng có lãnh may đồ y phục theo kiểu Langsa và Annam đủ kiểu, lại có bán hàng Tàu, và hàng Bắc tốt nhứt hạng, và bán nữ trang theo kiểu kiểm thời rất khéo. Có những hiệu xe thiệt tốt là hiệu ALCYON, R.P.F., R.F.D. HIRONDELLE, BEF SPORT, C.A.F. DIAMANT, PHÚ-HEI SPHINX, và có nhiều hiệu khác giá chừng 40$00. Lại có tiệm bán theo Epicerie Mercerie và có bán rượu tây, bán lẻ theo consommation.

Có xe hơi hiệu de Dion Bouton 10 chưn mới, kiểu kiểm thời năm 1925. Thừa để cho quí khách du lịch cho rõ.

Vậy xin mời quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô, thừa lúc rảnh việc xin đến ghé tiệm tôi thì tôi rất hết lòng hoan nghênh thâm trọng.

Nay kính bạch.
Chủ nhơn : TRẦN-XÃO dit KHÁ

It được vậy ! !

TIỆM NAM CHÂU KHÁCH LÂU ở tại đường A-MI-RANH CUỘC DÊ Saigon là nơi rất xứng đáng cho quí khách ở lục châu đến nghỉ. Mỗi mỗi đều thanh-khiết phòng thơ rộng rãi cho mướn tính giá rẻ lắm. Nước ấm không hết.

Hoy sốt sắn để sai biểu
Chủ khoan-hòa sẵn lòng giúp qui khách trong mỗi đều sở cần.

Thiệt vậy. Quí vị đến nghỉ tiệm NAM CHÂU đều được như ý cả

LÂM-VĂN HỒI.
Kính mời

Institut de Dactylographie & de Comptabilité Pratiques

10, Rue Martin des Pallières, en face de la gare de Dakao, Saigon

Fondateur-Gérant NGUYỄN-VĂN-MUI

LỤC ĐÁNH MÁY — (từ 2 tới 3 tháng) 24 $ 00

HỌC ĐÁNH MÁY PAR CORRESPONDANCE. — Nếu trò nào có máy riêng ở nhà, thì bổn trường sẽ gởi bài đến nhà mà tập đánh một mình. Giá 18 $ 00.

VỀ KHOA DẠY BÚT TOÁN (từ 3 tới 6 tháng) Giá 30$00 tới 60 $ 00

Bởi bổn trường muốn tùy theo ý nhiều vị muốn học bút toán, nên chúng tôi kiếm giáo sư có tài năng dạy cách làm sổ sách thương mãi.

Mỗi tuần dạy 3 lần, ngày thứ hai thứ tư, thứ sáu, ban đêm từ 8 giờ tới 9 giờ rưỡi.

Muốn có đủ tài năng mà xin giúp việc trong mấy nhà buôn được thì phải học đủ sáu tháng. Tiền học phải đóng trước cho bổn trường.

Bổn trường có lãnh chép giấy tờ bằng máy viết và làm sổ sách cho các thương-gia. Làm mau, kỹ lưỡng. Giá rẻ.

Bổn trường dạy theo sách mà dạy đánh đủ mười ngón tay, đánh đã lẹ mà lại khỏi ngó vào máy. Chúng tôi rất cẩn mẫn, nhắc nhở xem chừng học sinh nên khi học đủ ba tháng thì đã rành nghề. Bổn trường dạy rất kỹ lưỡng, dạy cho cần cách làm đơn trạng làm tờ phiếu thơ từ vân vân, rất đúng theo cách của các sở và các hãng.

Mỗi trò phải bổn chí mà tập hành cho đủ BA THÁNG và phải tiền đăng tiền học.

Nếu máy vị vì chưng xa cách mà muốn đến ở gần đặng học cho tiện thì chúng tôi cũng có thể gởi gắm cho một nơi ở ăn rất thanh tịnh, sạch sẽ.

Tiền cơm ba tháng ... 30$00, ba chục đồng.

NHÃN CON-BEO MÀU ĐỎ

THÙNG BA-RÍT MÀU VÀNG

Rượu Chác Đỏ
"Rivesaltes"
VIN ROUGE SUPÉRIEUR

Rượu Chác Trắng
"Courtelet"
VIN BLANC SUPÉRIEUR

Tốt thượng hạng và ngon hơn các thứ nhãn hiệu khác.

Chư-tôn có mua rượu chác hoặc đỏ hoặc trắng, hãy nhìn cho đặng nhãn « CON-BEO » *màu đỏ*, nhãy trên thùng « BA RÍT » *màu vàng* như trên đây vậy, mới là rượu chác thiệt tốt, thiệt ngon của Bổn-hãng, kẻo lầm thứ giả mạo tốn tiền mà vô ích.

Có gởi bán, tại Saigon-Cholon và khắp cả Lục-Tỉnh. Tiệm nào đều có trữ bán sỉ và bán lẻ.

THI-THƠ'

Tiệm thợ Bạc
NGUYỄN-VĂN-THƠM
Bijoutier, ancienne Maison de Nguyễn-văn-Giáo
N° 13 rue Sabourdin Saigon.

Kính cáo cho quí ông quí bà rõ : Nguyễn tiệm nầy trước của Nguyễn-văn-Giáo, đã qua phần rồi. Nay tôi là Nguyễn-văn-Thơm là con kế nghiệp cũng làm đồ nữ-trang theo kiểu kiểm thời, những là : trâm, chuyền, kiềng, chuỗi, bông tai, nút áo, vàng đôi, kiềng, neo bông, neo đôi, đồng chiếc v... v... Đồ thứ theo kiểm thời cũng như ngày trước vậy.

Xin quí ông quí bà, muốn đóng món chi xin đến gặt dặn tiệm tôi, hay là viết thơ mà gởi cho bổn hiệu, thì tôi cũng hết lòng theo ý quí ông quí bà đóng món chi thì tôi cũng hết lòng cẩn thận mà gởi đến cho quí ông quí bà dùng.

Kính cáo NGUYỄN-VĂN-THƠM
Bijoutier 13, rue Sabourdin SAIGON

Bánh Quốc-Nữ

Xin chớ lầm tưởng bánh Quốc-Nữ cũng như bánh bán của khách-trú xưa nay ; bánh Quốc-Nữ là bánh làm rất tinh khiết lại có beurre, sữa bò, chocolat và vanille, ăn không khí nào phá bụng.

Vậy quí ông quí bà, khi có dịp đi đám cưới, tân gia, tân quan, hoặc kỵ cơm chi chi, xin nhớ mua vài đồng bạc bánh là, hoặc năm ba hộp bánh nguyên, trước cảng, sau đem ra đãi khách, thì rất đợ miệng vô cùng.

Lại lúc đến kinh thành có việc, khi ra về xin quí ông quí bà, nhớ mua ít nhiều về cho bà con, em cháu, ngỏ giúp giúm cho cộng nghệ gái nhà Nam được mau tấn phát.

Có trữ bán tại nhà tôi, và tại tiệm bán hàng tây, hàng tàu, của chú tôi, là M. Nguyễn-khắc-Trương, ở đại lộ Bonnard, số 82.

NGUYỄN-THỊ-THÂNG
Propriétaire de la Fabrique de Biscuits Quốc-Nữ
18 Rue Lagrandière
Saigon

ĐOẠN-THIÊN TIỂU-THUYẾT

GAN RUỘT ANH HÙNG

(Tiếp theo)

Đúng bốn giờ người ta đá võ võ trường đủ mặt. Trên khán-đài thấy có các quan Langsa và Annam, các vị chủ-báo chủ-bút Tây Nam, các vị phú-hộ hào gia ngồi ngó ra sân coi bộ chăm chỉ lắm.

Một lát Drakalou bước ra sân thiên hạ vỗ tay như pháo nổ. Drakalou cởi áo choàn ra, thấy chơn mang giày cao su mình mặc quần vắn, ở trần đưa lông ngực đen thui. Anh ta diệu võ dương oai, nhảy cao đá lẹ, gân cốt nổi lên, coi mười phân mạnh mẽ. Bọn đa đen lấy làm đắc chí vui lòng nên hự hự kêu la ầm ỉ !

Cách ba phút đồng hồ Hồ-lão-gia mặc áo pardessus bước vô tới giữa sân rồi đứng chắp tay cúi đầu chào bốn phía. Thiên hạ vỗ tay mừng vang rần như pháo nổ. Tô-văn-Mạnh liền cởi áo ra, ở trần đưa lưng trắng nõn, dưới có mặc một cái quần vắn bằng nỉ xanh chơn mang giày cao su vàng bó sát cẳn, đầu chải ngược ra sau ót coi đẹp trai lắm. Vóc vạt Mạnh coi liền lạc cũng như Drakalou mà gương mặt của Mạnh đỗ thương hơn quỉ táo !

Lúc ấy ở trên khán đài nghe đánh ba tiếng thanh-la, các quan thị-sự liền mời Hồ-lão-gia với Drakalou lên ký tờ cam đoan rồi sẽ tỉ thí.

Hai đàng co dò nhảy lên đài như sóc nhảy, ký xong lại nhảy xuống gọn gàn. Lúc ấy ông chủ-trường cuộc đấu võ nầy ra đứng giữa sân mà nói lớn cho công chúng bốn phía nghe như vầy: Bữa nay góp tiền vô cửa được 15.000$ (một muôn rưỡi) lấy ra 3.000$00 để giúp cho cái hội Thể-thao Annam, 1.500$00 để đền ơn võ sĩ bại trận, 1.200$,00 tiền sở phí về việc in chương trình, rao báo, và sắp đặt võ trường, còn lại 9.700$,00 dưng trọn cho võ-địch võ-sĩ. Ông nói dứt lời, có một người vác một cái rương da đựng đầy nhóc bạc giấy đem để trên ghế.

Trên khán đài liền đánh một hồi thanh la, kế hai võ-sĩ bái tổ xáp chiến. Kẻ tới người lui xang qua trở lại, con mắt lỏ tròn vo và hầm hầm nhau dường như muốn ăn tươi nuốt sống nhau vậy. Tô võ-sĩ lẹ như tép lội, sự lắm lúc thật hay, nhứt là hai chơn đá rất cao nếu trúng nhằm hàm chắc rơi hàm hạ. Drakalou thì có hơi chậm, ít hay đá, song hai bàn tay nắm lại tròn vo như hai trái chùy của Nguơn-Hà và đánh xuống mạnh lắm.

Đánh nhau được 20 phút đồng hồ hai bên mồ hôi ra như tắm, Tô võ-sĩ liền lấy miếng *đại sư-tử diêu đầu* mà đánh, Drakalou liếc thấy bèn nó rồi dùng thế *mãnh-hổ cầm-dương* nhắm ngay đầu Hồ-lão-gia mà đánh xuống rất mạnh, song Hồ-lão-gia lẹ làn nhảy trở khỏi.

Công chúng vỗ tay la ó om sòm còn cô Phan-thị-Nở (vợ Tô-văn-Mạnh) ngồi trên cao xanh máu mặt ! Trên khán đài Hùng-Võ châm chỉ coi rồi chỉ trỏ mà to nhỏ với ông Lưu Tân coi bộ nóng nảy lắm. Mấy ông Tây ngồi gần thấy bộ tịch Hùng Võ lao chao như thể lấy làm lạ hết sức, nghĩ người ăn mặc đàng hoàn như vầy sao khỉ khọt quá lẽ.

Dưới nầy Hồ-lão-gia thấy Drakalou võ nghệ cao cường thì có lòng kính phục, nên vừa thối lui vừa kêu Tôn-sư ba tiếng nho nhỏ, ai nấy đều tưởng Tô võ-sĩ thua rồi nên mặt mày xụi lơ buồn nghiển, còn Drakalou thì đắc chí lắm lại thừa thế mà tấn tới. Bọn Chà-và ngồi coi chắc Drakalou hẳ được Mạnh rồi nên vỗ tay kêu Drakalou ! Drakalou...!

Drakalou nghe người ta kêu mình lấy làm sướng bụng nên liếc mắt coi ai kêu, thình lình Tô võ-sĩ dụng miếng *tuyệt thủ* đá tới trúng nhằm dái Drakalou lăn nhào dưới đất dãy tê tê, nước da xanh lét ! Người ta bốn phía đều đứng dậy hết rồi vỗ tay, kêu réo, sip-lê vang trời!

Phan-thị-Nở ngồi chúm chím cười, ngực nhảy nghe thịch... thịch.... thịch ! Còn Hùng-Võ thì vỗ tay cười và nói : Vậy mới đáng tay dông sĩ !

Bọn Chà-và liền túa ra đỡ Drakalou dậy, mình mẩy điệu nhiều, rồi khiêng để trên một tấm ván lớn, ai xem thấy cũng ghê ! Hai ba quan Thầy thuốc lo cứu cấp, một lát Drakalou mở mắt lắc đầu than rằng : Lợi biển không sao nay sụp lỗ chơn trâu mà mang hại !

Mấy ông Thầy thuốc liền dạy chở Drakalou về nhà thương để dưỡng bịnh.....

Lúc ấy Tô-văn-Mạnh liền lại ghế ngồi lau mồ hôi, kế có người bưng lại một ly nước chanh cho Tô võ-sĩ uống.

Cách chừng mười phút đồng hồ Hồ-lão gia liền bước ra giữa sân cúi đầu chào bốn phía rồi nói lớn lên như vầy : Tôi đã hạ được Drakalou là võ-sĩ võ-địch ở miền Viễn-Đông rồi, đã rửa nhục cho các tay võ sĩ, các vị giáo-đầu Annam, nhưng theo phép tranh chức võ-địch (champion) thì tôi phải hỏi hết thảy võ-sĩ các nước còn ai dám ra tỉ thí với tôi chăng? Sao, còn ai nữa chăng ?

Hùng-Võ nghe Tô-văn-Mạnh gần mấy tiếng tức cảnh bông liền day qua nói với ông Lưu-Tân:

— Nó thách tôi đó thầy chưa ?

— Cậu sao nóng quá, theo lẽ phải hỏi như vậy chớ phải thách cậu ở đâu ?

(Còn nữa)

VIÊN-HOÀNH.

NHỊ-THIÊN-DƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38.—CHOLON

Dây thép nói số 638—Đánh dây thép chữ để: Nhị-Thiên-Đường, Cholon

CÓ BÁN CÁC THỨ THUỐC CAO ĐƠN, HOÀN, TÁN, RẤT THẦN HIỆU NHƯ SAU NÀY

PHỤ-QUẾ-BÁT-VỊ-HƯỜN

Phàm con người mà thủy-hỏa hòa bình thì ít hay sanh bịnh.

Bởi vậy cho nên phải dùng lục-vị là đồ nhuận thủy Phụ-quế là vật bổ hỏa mà điều bổ chơn dương.

Vả cái may sanh huợt đều do nơi trong hỏa, ở trong hai trái thận một điểm chơn dương gọi là mạng môn, mà hỏa tướng hỏa ở mà gìn giữ lấy mạng người, cho nên người mà sanh [illegible] sống lâu, chết yểu, hoặc có thai [illegible] không đều do nơi mạng hỏa.

Thuốc nầy [illegible] bổ thận mạng chơn [illegible] trợ tỳ, tiêu tăng âm [illegible] dương.

Chứng [illegible] huyết khô, khản [illegible] hay lạnh [illegible] mồi cẳng, [illegible] sanh đàm tối lắm [illegible] nhức đầu xây xẩm [illegible] chiêm bao [illegible] tinh [illegible] đau nơi [illegible] nhức lưng, [illegible] tảo [illegible], hoặc thân [illegible] gầm [illegible] chóc vân vân, [illegible] thấy đều dùng được.

Đàn bà [illegible] thai chỉ, nếu [illegible] vị nước [illegible] mang nặng.

[illegible] trẻ con nhưng đã lớn [illegible] ngừng trệ.

Chư tôn có mua thì hãy nhìn cái nhãn hiệu ông Phật mập của tiệm Nhị-Thiên-Đường thì khỏi lầm đồ giả.

Mỗi hộp giá là. . . 0$35

ĐỊNH KHẨU LÝ TRUNG HOÀN

Thuốc hườn nầy chuyên trị nam phụ lão ấu, hàng trệ hỏa bất sanh, thổ dương hư khí nhược; hay đau xốc hông, trạo trực muốn mửa, tạng phủ bất điều ăn uống không tiêu, bịnh hậu khiếm bổ, mạng môn hỏa suy; tỳ hư vị yếu, đau bụng ỉa chảy; ăn uống chẳng ngon, hình thể mỏi mệt, ban đêm hay ho, ban ngày đàm nhiều; hoặc ăn uống quá độ mà sanh tỉnh trung hàng, hoặc ăn đồ lạnh lẻo sống sít, ngưng trệ, rồi bất mửa, hoặc cảm hàng tay chơn run rẩy, hoặc nguồn khí bất điều, tinh thần suy kém, v.v... thảy đều trị được.

Phải dùng nước gừng lui mà uống với thuốc.

Nơi tôm một lượng là thuốc hườn nầy là tài ôn trung phù dương; hễ uống mà được thường thì nguồn-khí điều hòa, tinh thần hội trường.

Bần đường đã gần công tìm kiếm [illegible] dược-liệu cho thiệt tốt thiệt hay phối hiệp lại mà chế ra thứ thuốc hườn nầy, thiệt là công hiệu nhiệm mầu, bá phát bá trúng.

Chư tôn có mua thì xin phải nhìn cho kỹ cái nhãn hiệu ông PHẬT kẻo lầm đồ giả.

THANH-TÂM NGƯU-HOÀNG-HƯỜN

Thuốc nầy chu trị nam phụ lão ấu, thần linh mê sảng đàm chấp hoặc trung phong trúng khí bất tỉnh nhơn sự, ngậm miệng cắn răng, con mắt lác lưng, tay chân quíu rút, trung thử phát nhiệt, ác khí xông nhơm phát cuồn nhảy nhót, giựt tay giựt chân nhiều nhão ho hen, long óc nhức đầu xây xẩm tối mắt, nhức nhối cả mình, hoặc bị sơn phong chướng khí, đau thắt ruột gan; phong đàm ngăn trở khí huất chẳng thông, thần hồn phách ám, năm ngủ chẳng yên v.v... Như thiết các chứng bịnh ngừa [illegible] phải dùng thuốc nầy [illegible] là một [illegible] thuốc khởi tử hồi sanh, [illegible] công hiệu như thần.

Hễ uống nó vào thì thanh tâm trừ đàm, đã thông cứu khổn [illegible] các dịch lực khá [illegible]

[illegible] phong [illegible] bịnh [illegible] lao bụng thấy [illegible]

Người [illegible] uống một [illegible] phải uống [illegible] gừng.

Con [illegible] phải uống nửa hườn, nấu [illegible] cho uống với [illegible] sữa mà cho uống, hoặc thơm mà [illegible] cho nó bú, hiệu nghiệm như thần.

Phương thuốc nầy tư được Tổ truyền đến nay, bổn dường hằng gia tàng [illegible] rồi chọn những thượng [illegible] hàm được liệu toàn ý theo phép chế ra mà làm hườn [illegible] uống chưng [illegible] hay chưng nấu.

[illegible] uống với lạnh lẻo [illegible] bằng sắt.

Trẻ [illegible] thì chẳng nên dùng.

[illegible]

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
Hộp [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

NHỊ THIÊN ĐƯỜNG

TIỂU THỐC HOÀN

Chuyên trị nhứt thiết các chứng bịnh thuộc về bao tử, ăn [illegible] tiêu, hoặc ăn đồ sanh lạnh cắt [illegible] sanh ra bịnh [illegible] hơi [illegible] đau bụng, lâu ngày làm [illegible] thân thể gầy mòn yếu đuối, ăn uống không tiết [illegible]. Uống thuốc nầy dần dần khai vị lần thực, trở nên tinh-thần khoái sảng, khí huyết điều hòa. Thật là một phương thuốc chữa bịnh [illegible] thiên hạ.

CÁCH DÙNG

Dùng với nước trà.
Mỗi ngày uống 2 lần.
Mỗi lần uống 2 hoàn.
Uống trước bữa ăn 15 phút [illegible]

Giá mỗi hộp 20 hoàn [illegible] 0$60

AN-THAI HƯỜN

Thường người đàn bà có thai khí huyết suy yếu, không thể dưỡng thai nhi, thì hay sanh ra bịnh ba nhựn, (sắc-trở) chóng mặt, lần thần, hễ nhọc thì làm ra chứng tiểu sản, lạc sản, ấy cũng bởi khí huyết suy nhược vị khí chẳng hòa, làm cho thai nhi [illegible] những chứng bịnh hiểm nghèo, thậm chí không phương điều trị.

Bần Đường nghiên cứu ra hoàn [illegible] an thai nầy, cứu những bịnh kể trước đó xưa nay rất nhiều. Vậy những người đàn bà có thai nên phòng bị khi mới có các chứng kể trên đây, [illegible] khỏi lỗi đạo hòa sanh của trời đất, vì dùng thuốc nầy trước khi có thai không lo đều chi bất trắc.

Cách dùng.— Mỗi lần uống 1 hoàn, [illegible] 2 bữa ăn [illegible] với nước trà. Ba tháng hết 2 hườn là. . . 0$30

BẠCH THỐC-CAO

Thuốc nầy để trị các chứng bịnh [illegible] lở đầu gắt gắt, lần mủ, hoặc trắng, hoặc vàng, hoặc lâu kể, lậu huyết [illegible] cứ theo phép mà dùng [illegible] các chứng bịnh [illegible] rất thần hiệu.— Kỉ [illegible]

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống ba lần, mỗi lần nống chừng 1 muỗng nống cà-phê. Cử ăn đồ chiên xào, cay nồng nầy, rượu cũng không nên uống.

Mỗi hộp giá là. . . 0$60

THUẬN-TÀI

70, rue d'Ayot — Saigon

Kính trình chư quí ông quí thầy [illegible] rõ: Nay chúng tôi mới rước [illegible] một gánh hát Ả đầu (kêu là hát [illegible] trò) ở ngoài Bắc mới vô, hát tại [illegible] d'Ayot số 70, xin mời chư quí [illegible] quí thầy đến gót ngọc chiếu cố.

[illegible] xin chư quí ông, quí bà, [illegible] thầy, quí cô ở trong Lục-châu, [illegible] khi có việc vui mừng, mà có [illegible] hát hay là mua bài bông cho vui [illegible] bông tới đến hát, thì chúng [illegible] hàng ngành tiếp.

Madame ĐỘI-HẢI.
Cẩn-khải

RẺ DẦU BÌ?

Tôi mới dặng hơn 200.000 $, hột xoàn bên Tây mới gởi qua đủ thứ, kỳ nầy tôi mua thứ hột thiệt thượng hạng quyết chẳng chịu thua tiệm ngoại bang lại nhứt định bán giành mối cho bên ít rẻ chẳng dầu dám bì, miễn là [illegible] chút đỉnh cùng là đủ vốn tôi cũng vui lòng bán, đặng lấy danh. Vậy xin mời quí ông quí bà nhơn dịp đến giúp ích cho tôi là người Annam ắt [illegible] đặng vừa lòng chẳng sai vậy.

Nay kính
FRANÇOIS SỰ,
75, Rue Vannier
(Đối ngoài lấy phố chà bán vải Chợ cũ Saigon)

FABRIQUE DE CASQUE FANTAISIE
Vente en gros et détail
GRAVURE sur MÉTAUX et MARBRE
TRẦN-DUY-BÌNH
Đường Chasseloup (Avenue d'Adran cũ)
SAIGON
TIỆM LÀM NÓN ĐỦ CÁC THỨ
Bán sỉ và bán lẻ
Khắc các thứ con dấu [illegible] đồng, sắt, [illegible] và vàng đá cẩm-thạch

Duy-Xuân ấn quán

Tại đầu cầu sắt Sadec

Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách, bằng chữ Langsa và quốc-ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ về việc mua bán, các thứ danh thiếp, bao thơ, thiệp tang thiệp mời đám cưới v... v...

Có bán đủ các thứ giấy, viết, mực, bao thơ, ngòi viết, thước gạch, gôm, viết chì và đủ thứ sách vở cho học trò các trường dùng.

Mỗi món đều bán rẻ hơn các nhà in khác.

Duy-Xuân ấn-quán,
kính mời.

Nhà làm nón Lê-v-Chân

MOCAY (Ville)

Kính cùng quí khách đặng hay, tiệm nón của tôi nghỉ mấy tháng nay đặng sắp đặc công việc làm lớn hơn khi trước. Nay tôi khởi sự làm lại một cách rất kỹ lưỡng và tính giá nhẹ hơn khi trước cho đẹp lòng quí vị mua sỉ. Vậy xin các vị thân chủ cũ tưởng tình cố cập giúp bạn đồng bang được tấn bộ rất cảm tình.

Mandat cùng là thơ gởi hỏi đều chỉ xin gởi cho M. Trần-hữu-Thế, Commerçant à Mocay (Ville).

Kính cáo.

Thay cũ đổi mới

Kính cùng lục-châu quân-tử, các giới đồng bào đặng rõ. Bấy lâu cũng nhờ đồng-bào, ra ơn chiếu cố, tưởng nghĩa thâm giao, năm mấy nhà khách-sạng của chúng tôi đến ngày nay đặng bền vững, còn thấy tân tuổi trong thương trường, thiệt là chúng tôi hết lòng hậu cảm quí khách.

Vì tánh quyền thốc càng lâu càng nặng nên chí phấn đấu trong quí khách đến muốn đến khách sạng của chúng tôi. Bởi cớ ấy cho nên nó phòng càng ngày xem thành ra ít, khó nỗi bề đáp quí khách cho vừa lòng.

Vậy mấy khách-sạng của chúng tôi hiện là:

1° Nam-Thành Khách-Sạng ở đường Colonel-Grimaud số 21 và 23;

2° Nam-Trung-Khách-Sạng ở đường Alsace-Lorraine số 100 và 105;

3° Nam-Hưng-Thành Khách-Lầu ở đường Amiral Roze số 18 và 20, đều mở thêm rộng rãi sạch sẽ, ngõ hầu khải phụ tấm lòng hoài cố của quí khách trong lục-châu.

Mấy tiệm đều ở gần xe lửa Saigon-Mytho, Khánh-hòa, chúng tôi sẽ hết lòng tiếp rước cho vừa ý đồng bào.

Nay kính
Quảng-hỷ, M. Hiệp

HOTEL D'ANNAM
Nam-Việt Khách-Lầu

N. 77 à 80 Boulevard Charner
9 à 15, Rue Caraballi
Đường Kinh-lấp, đường Caraballi
SAIGON
HUỲNH-HUỆ-KỲ, Chủ tiệm.

Kính cùng Quí khách rõ: tôi dọn một tiệm ngủ hiệu là HOTEL D'ANNAM (*NAM Việt Khách-Lầu*) phòng rộng mát và sạch sẽ lắm, cùng có dọn phòng ở từng dưới đất được vừa lòng Quí-khách, xin Quí-khách thừa dịp đi Saigon xin đến tiệm tôi mà nghỉ lấy làm thong thả lắm.

Lại tôi mới mở thêm một giải phòng ngành rất mát mẻ tại đường Caraballi, trước nhà hàng. Lương-Hiếu từ số 9 đến số 15.

HUỲNH-HUỆ-KỲ, cẩn khải.

Annonces Maison PHÚ-TOÀN
ĐỒNG CHẠY TÂY VÀ ANNAM
LÊ-VĂN-BỀN
CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RA LỚN
— SAIGON —

Thiệt-nghiệp-xưởng

F. NAM
Đường Pellerin môn bài số 142-144
SAIGON

Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tủ sắt đủ kiểu.

Rèn sắt bông và các thứ kim khí rất huê lệ.

Sửa sửng và đủ các thứ khí giái.

CHUYÊN NGHỀ — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vân vân, dùng máy điện đổi mài thật bén. — *Soudure Autogène.*

Rèn các đồ phụ tùng theo kiểu vở tân thương và đúng chờ.

RÈN GIƯỜNG SẮT
VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HUỲ-VIỆN
LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Cửa ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt đủ kiểu để rào mả.

Làm kiểu huê-mỹ và kiểu thương. Ổng khóa và chìa khóa thiệt chắc.

Có làm đồ thâu lôi (paratonnerre) chế tạo và sửa máy máy xe hơi, xe máy hơi.

Làm đồ gởi đi Lục-tỉnh.

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

TRẦN-LONG

TIỆM ĐÓNG GHẾ MÂY
BOTINIER
Réparation des Raquettes
Rue Turc n° 14
SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi ròng có một nghề làm ghế mây theo kiểu Hồng-kông, ghế dài, nghế dựa ghế ngồi, lớn có nhỏ có, đủ thước, đủ dạng rất khéo rất đẹp. Có gửi vợ mây, đồ đánh trái lăng: giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi tôi vui lòng tiếp đãi.

Trần Long, *Cẩn bạch.*

Tiệm đóng xe

Sửa xe và bán đồ phụ tùng
đường Luro môn bài 99 và 101
(Đất-hộ) Saigon
TRẦN-VĂN-HIỆP, chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ: Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bánh, xe kiểu, xe kéo, và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn; có bán đàn xe đủ kiểu bánh xe cao-su bằng cây giá tỉ bên tây chở lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiểu đàn tây, đồ bắt kẻ xe chiếc và xe song mã bằng da tây rất khéo và chắc, có bán yên cỡi, chuông đạp hai tiền, bình để tháp đèn khí đá theo xe. Sơn xe. — và sửa xe.

Cái xin quí khách có dịp đến Đất-Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi công cuộc của tôi làm, sau có cần dùng món chi đa thiểu mua giúp làm ngời, thì tôi rất cám ơn hạ cố. Còn chư quí khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm môn chi cùng giá cả tôi sẵn lòng hồi đáp.

Chủ nhơn cẩn khải.

XƯỞNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CẨN CỦA

M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA

Năm thọ năm 1909
Xưởng chánh tại LAITHIÊU (THUẬNHÓA) Quan 4, Đường Đường mái sáng chợ đi ra

TIỆM NGHỀ CÓ TRỮ ĐỦ MÓN

1° Tại *Mỹtho* đường mái sáng, mới bên tàu và xe-hơi. 2° Tại *Cầnthơ* đường mái sáng, ngay cửa tàu của khách-trú; 3° Tại *Trảnbàng* đường cái, ngay Tòa-bố; 4° Tại *Bạcliêu* đường mái sáng, mới bên tàu.

Xưởng nầy có đóng sẵn đủ thứ bàn, ghế, tủ, võng, đều đóng toàn cây danh-mộc như: Trắc, Gõ-lai và Gõ mà chế tạo nhiều kiểu khác lạ, thông thiệt là tinh-xảo, không hề giá-dối. Bấy lâu danh tiếng, được chư quí vị hàng của khen ngợi về sự kỹ-càng chắc-chắn rất vừa lòng.

Kính mời quí khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi cần lòng tiếp rước và hồi âm liền.

Mandat và thơ thăm hỏi đề: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Laithiêu.

H. Humbert

78, Boulevard Bonnard

Bijoux FIX

Có bán đồng hồ trái quít và đồng hồ để đeng gió lắm, giá rẻ như mua bên Tây.

Đồng hồ trái quít thứ thường số 13 vỏ bạc 130 quan.

Đồng hồ trái quít thứ thường số 16 vỏ có chạm 95 quan.

Đồng hồ trái quít thứ thường số 16 vỏ bạc có chạm 150 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu *LIP* số 16 vỏ bạc 195 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu *LIP* số 16 vỏ mạ vàng 235 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu *LIP* số 16 vỏ vàng 18 ca-ra 775 quan.

Chronographes hiệu *LIP* vỏ bạc có chạm 425 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu *LIP* thiệp giẹp số 18 vỏ bạc có chạm 210 quan.

Đồng hồ trái quít của đờn bà bằng bạc có chạm số.

BÁN TẠI TIỆM
Trần-quang-Xuân

158, rue d'Espagne (chợ mới)
Saigon

Đèn-điện bổ tuổi có piles
Đèn xe máy, đèn rọi đủ thứ
Piles bên Tây mới qua thật tốt
Các đồ tạp hóa và giấy dép Bảo kỳ giá nhẹ.

ĐÈN LÒA KIỂU MỚI
THẮP BẰNG DẦU LÒA

Đèn lồng, đèn đứng, đèn treo
Bán tại tiệm
TRẦN-QUANG-NGHIÊM
206, đường d'Espagne Saigon

TÂN TÀN HIỆP THÀNH

Ở tại đường Vienot số 49 ngan chợ Saigon mới
HUỲNH-VĂN-NHUNG, kế-nghiệp

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ống ăn trầu có chưng bằng đồng xi ni-kên (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lập tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHUNG, cẩn-bạch.

Imp. du Đông-Pháp Thời-Báo [illegible] Saigon. Le Gérant: NGUYỄN-KIM-ĐỊNH.